Dziennik Urzędowy
Unii Europejskiej

PL
Seria C

C/2026/3538

22.7.2026

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

Strategiczna normalizacja na rzecz silniejszego jednolitego rynku

(opinia z inicjatywy własnej)

(C/2026/3538)

Sprawozdawca: **Angelo PAGLIARA**

Doradczynie i doradcy	Silvia BORELLI (z ramienia sprawozdawcy)
Decyzja Zgromadzenia Plenarnego	19.2.2026
Podstawa prawna	Art. 52 ust. 2 regulaminu wewnętrznego
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji
Data przyjęcia przez sekcję	15.4.2026
Data przyjęcia na sesji plenarnej	29.4.2026
Sesja plenarna nr	605
Wynik głosowania (za/przeciw/wstrzymało się)	184/0/7

1. Wnioski i zalecenia

1.1. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) podkreśla, że inkluzywność ma zasadnicze znaczenie dla legitymizacji i skuteczności europejskiego systemu normalizacji, i w związku z tym apeluje o zwiększenie udziału MŚP, związków zawodowych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w tym systemie, w tym o zapewnianie odpowiedniego wsparcia finansowego i lepszego dostępu do działań normalizacyjnych, a jednocześnie zwiększenie skuteczności systemu i zapewnienie jego stabilności finansowej na szczeblu krajowym.

1.2. EKES wzywa Komisję Europejską, by w kontekście zbliżającego się przeglądu rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 ([1]) wyraźnie potwierdziła, że normalizacja europejska musi pozostać instrumentem technicznym wspierającym prawodawstwo UE i nie może dotyczyć kwestii, które mogłyby wchodzić w zakres dialogu społecznego na szczeblu europejskim, krajowym, sektorowym, regionalnym (wojewódzkim lub lokalnym) bądź na szczeblu przedsiębiorstw i zakładów ([2]).

1.3. EKES zaleca wprowadzenie w zmienionym rozporządzeniu jasnej zasady braku ingerencji w inne obszary w celu zapewnienia, by normy nie regulowały kwestii związanych z dialogiem społecznym ani nie wpływały na nie pośrednio ([3]).

1.4. EKES wzywa do wprowadzenia mechanizmu oceny *ex ante* wszystkich zleceń normalizacji od Komisji, aby sprawdzać ich zakres i potencjalne skutki dla praw podstawowych, przepisów socjalnych i prerogatyw partnerów społecznych przed rozpoczęciem procesu normalizacji.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1025/oj).

([2]) Zob. wspólne pismo stanowiące, że organy normalizacyjne muszą powstrzymać się od wydawania standardów społecznych, podpisane 27 czerwca 2025 r. przez ETUC, Business Europe, SMEunited i SGI Europe.

([3]) Zob. wspólne pismo stanowiące, że organy normalizacyjne muszą powstrzymać się od wydawania standardów społecznych, podpisane 27 czerwca 2025 r. przez ETUC, Business Europe, SMEunited i SGI Europe.

1.5. EKES apeluje o większą przejrzystość i dostępność w ramach europejskiego systemu normalizacji, w tym o poprawę publicznego dostępu do norm zharmonizowanych i o jaśniejsze informacje na temat składu i funkcjonowania komitetów technicznych. Musi to zapewniać przejrzystość, stabilność finansową systemu i ochronę praw własności intelektualnej przez europejskie organizacje normalizacyjne.

1.6. Komitet podkreśla, że trzeba ściślej koordynować stanowisko UE w międzynarodowych organach normalizacyjnych w celu zapewnienia, by światowe normy były zgodne z prawodawstwem UE, jej celami politycznymi i wysokimi poziomami ochrony.

1.7. EKES wzywa Komisję Europejską do zadbania o pełną dostępność działań europejskich i krajowych organów normalizacyjnych – w tym ich procedur, materiałów, obiektów i systemów ICT – dla osób z niepełnosprawnościami zgodnie z dyrektywą (UE) 2019/882 ([4]) i zarazem do zachowania integralności i treści załącznika III do rozporządzenia nr 1025/2012.

1.8. EKES podkreśla, że normalizacja europejska musi pozostać głównym narzędziem pobudzania jednolitego rynku, konkurencyjności przemysłowej i otwartej strategicznej autonomii UE. Przegląd powinien służyć dopilnowaniu, aby system nadal opierał się na inicjatywie przemysłu, a jednocześnie zapewniał skuteczny udział zainteresowanych podmiotów socjalnych i społecznych oraz MŚP dzięki uproszczonym procedurom, lepszemu budowaniu zdolności oraz większej reprezentacji w komitetach technicznych. Normy mogą zapewniać MŚP i całemu jednolitemu rynkowi nadzwyczajne możliwości gospodarcze – nie tylko jako kluczowe narzędzia zapewniania zgodności z przepisami, ale także jako inwestycja na rzecz wzrostu gospodarczego.

2. **Kontekst**

2.1. Niniejsza opinia z inicjatywy własnej ma na celu proaktywne wniesienie wkładu w zbliżający się, zapowiedziany przez Komisję Europejską przegląd unijnych ram normalizacyjnych. Wniosek ustawodawczy ma zostać przedstawiony w trzecim kwartale 2026 r. EKES uważa, że przegląd jest dobrą okazją do wzmocnienia jednolitego rynku i otwartej strategicznej autonomii UE, a przy tym do dopilnowania, by normalizacja pozostała wiarygodnym, przejrzystym i inkluzywnym narzędziem technicznym.

2.2. Normy powinny nadal wspierać europejską konkurencyjność i innowacje, w szczególności MŚP, oraz być w pełni zgodne z wartościami UE, unijnym dorobkiem prawnym i instytucjonalną strukturą dialogu społecznego. Normy dotyczące rozwoju i stosowania powinny zarazem przyczyniać się do wysokiego poziomu ochrony pracowników, konsumentów i środowiska.

2.3. Normy w coraz większym stopniu kształtują konkurencyjność przemysłu, zwiększają odporność europejskich łańcuchów wartości i oddziałują na organizację pracy. Ze względu na rosnący wpływ norm na organizację pracy, wprowadzanie technologii cyfrowych i interakcje między człowiekiem a maszyną należy opracowywać normy z należytym uwzględnieniem potencjalnych skutków dla warunków pracy, bezpieczeństwa i umiejętności pracowników, konsumentów, środowiska, a także zasobów i umiejętności MŚP.

2.4. W ocenie rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 (SWD(2025) 170 final) Komisja Europejska podkreśla, że od czasu jego wejścia w życie sytuacja w zakresie normalizacji europejskiej znacznie się zmieniła. Pojawiły się nowe wyzwania wynikające ze zmienionego kontekstu geopolitycznego, szybkiego rozwoju technologicznego związanego z transformacją ekologiczną i cyfrową oraz z potrzeby poprawy edukacji i umiejętności w zakresie normalizacji. W tym kontekście Komisja Europejska zaznacza, że rozporządzenie musi pomagać w pełnym wykorzystaniu strategicznego potencjału norm europejskich, aby wspierać odporny, ekologiczny i cyfrowy jednolity rynek oraz umożliwić UE odzyskanie pozycji światowego lidera w procesach normalizacji. Oznacza to również, że w stosownych przypadkach należy wzmocnić zdolność zainteresowanych stron reprezentujących organizacje społeczeństwa obywatelskiego, związki zawodowe i MŚP do skutecznego uczestnictwa w procesach normalizacji.

([4]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/882/oj).

3. **Uwagi ogólne: wyzwania związane z europejskim procesem normalizacji**

3.1. W ciągu ostatnich dwudziestu lat krajowe, europejskie i międzynarodowe systemy normalizacji przekształcały się w coraz bardziej zintegrowany ekosystem (krajowych, europejskich i międzynarodowych organów normalizacyjnych). W wyniku tych zmian normy europejskie częściej powstają na szczeblu międzynarodowym. Stwarza to nowe wyzwania w kontekście norm europejskich, w tym z perspektywy „autonomii strategicznej" i inicjatywy „Made in Europe". Umocnienie wiodącej pozycji Europy na arenie międzynarodowej zapewni ochronę interesów europejskich.

3.1.1. EKES zwraca uwagę na szereg wyzwań strukturalnych, którymi należy się zająć, aby wzmocnić jednolity rynek oraz zwiększyć legitymizację i skuteczność europejskiego systemu normalizacji.

3.1.2. Należy poprawić aktualność i przewidywalność poprzez zmniejszenie opóźnień w całym łańcuchu, od zleceń Komisji Europejskiej po sporządzanie, ocenę i publikację norm, a jednocześnie zapewnić udział wszystkich zainteresowanych stron, budowanie konsensusu i jakość techniczną. Możliwym sposobem zwiększenia szybkości i zdolności reagowania systemu może być dopasowanie – przed rozpoczęciem prac normalizacyjnych – obciążenia pracą do dostępnych zasobów, w tym możliwości ekspertów i sekretariatu. Trzeba również rozważyć przyspieszenie publikacji odniesień do norm zharmonizowanych poprzez ustanowienie przejrzystych i wiążących procedur z jasnymi terminami i kryteriami oceny oraz ściślejszą wymianą informacji między konsultantami ds. norm zharmonizowanych a ekspertami technicznymi.

3.1.3. Należy zapewnić jakość prawną i techniczną norm zharmonizowanych, tak aby były one w pełni zgodne z upoważnieniami i z wymogami prawnymi UE, co pozwoli ograniczyć odrzucanie i rewizję norm oraz spory sądowe. Ten wymóg jakości powinien również umożliwić zadbanie o to, aby normy przyczyniały się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony interesów zainteresowanych stron reprezentowanych przez organizacje wymienione w załączniku III.

3.1.4. Zasadnicze znaczenie mają inkluzywność i zrównoważony udział. Dlatego aby zwiększyć legitymizację i stosowalność norm, należy wspierać udział MŚP i zainteresowanych podmiotów społecznych, w tym związków zawodowych, konsumentów i podmiotów sektora ochrony środowiska, zarówno w europejskich, jak i krajowych organach normalizacyjnych.

3.1.5. Należy zadbać o przejrzystość i dostępność z uwagi na znaczenie norm zharmonizowanych i niezharmonizowanych.

3.1.6. Trzeba ulepszyć zasady zarządzania i zachęty, aby zapewnić rozliczalność i zdolność uwzględniania priorytetów politycznych, zwłaszcza w szybko zmieniających się sektorach ekologicznym i cyfrowym.

3.1.7. Szczególnej uwagi wymagają normy dotyczące powstających technologii, takich jak sztuczna inteligencja, platformy cyfrowe i zaawansowana automatyzacja, które mogą zasadniczo odmienić organizację pracy i interakcje między człowiekiem a maszyną.

3.1.8. Podczas przeglądu rozporządzenia należy chronić dialog społeczny na szczeblu europejskim i krajowym. Normy nie mogą dotyczyć kwestii, które mogłyby wchodzić w zakres dialogu społecznego. Europejscy partnerzy społeczni w pełni podzielają tę zasadę i opiera się ona na traktatach UE ([5]).

4. **Propozycje dotyczące zmian legislacyjnych**

4.1. Rozporządzenie nr 1025/2012 dotyczy jedynie norm „w ramach wspierania prawodawstwa i polityki Unii". Oprócz nich istnieją również pewne niezharmonizowane normy (krajowe, europejskie lub międzynarodowe), które są bezpośrednio przywoływane w prawodawstwie europejskim, oraz nieznana liczba niezharmonizowanych norm (krajowych, europejskich lub międzynarodowych), które stają się częścią przepisów krajowych. Te dwa zbiory norm – które uzupełniają jasno określony zbiór norm zharmonizowanych – pozostają w dużej mierze nieznane. W rezultacie normalizacja i normy mają znacznie większy wpływ na jednolity rynek niż się obecnie przyjmuje.

([5]) Zob. wspólne pismo stanowiące, że organy normalizacyjne muszą powstrzymać się od wydawania standardów społecznych, podpisane 27 czerwca 2025 r. przez ETUC, Business Europe, SMEunited i SGI Europe.

4.2. W związku z tym Komisja Europejska powinna opracować instrumenty oceny wpływu niezharmonizowanych norm opracowanych przez organy normalizacyjne. Te normy mają bowiem wpływ na rynek wewnętrzny i kształtują zachowanie przedsiębiorstw na tym rynku. Ponadto wiele aktów prawnych UE odnosi się do norm niezharmonizowanych, co w niektórych przypadkach sprawia, że ich stosowanie jest obowiązkowe.

4.3. EKES popiera zasadę, zgodnie z którą normalizacja musi pozostać zadaniem technicznym i nie powinna regulować kwestii objętych dialogiem społecznym i rokowaniami zbiorowymi, takich jak warunki pracy, prawa pracownicze i zarządzanie personelem. Komisja Europejska powinna opracować wytyczne w celu wprowadzenia wyraźnej zasady nieingerowania w te obszary oraz w celu wyjaśnienia, że normy nie mogą w żaden sposób wpływać ani na korzystanie z praw podstawowych uznanych w państwach członkowskich i na szczeblu Unii, ani na prawo do negocjowania, zawierania i egzekwowania układów zbiorowych, ani na żadne kwestie objęte dialogiem społecznym na szczeblu unijnym i krajowym.

4.4. EKES przypomina, że dobrowolna normalizacja techniczna nie może i nie powinna kolidować z obszarami prawnie zastrzeżonymi dla zawodów regulowanych. W szczególności normy techniczne nie mogą regulować zastrzeżonych czynności zawodowych, wymogów dotyczących wejścia do zawodu, umiejętności zawodowych ani norm etycznych, które pozostają w wyłącznej gestii prawodawcy i są regulowane na poziomie branżowym.

4.5. Należy wymagać oceny *ex ante* zakresu każdego zlecenia normalizacji w celu zidentyfikowania ewentualnego ryzyka pokrywania się z dialogiem społecznym, prawami podstawowymi i przepisami socjalnymi oraz z obszarami prawnie zastrzeżonymi dla zawodów regulowanych. W każdym zleceniu normalizacji należy zatem wskazać, czy i w jakim stopniu ma ono wpływ na te obszary. W razie stwierdzenia ryzyka pokrywania się zakresów Komisja Europejska, organy normalizacyjne i ich komitety techniczne powinny dawać pierwszeństwo instrumentom alternatywnym.

4.6. Europejskie i krajowe organy normalizacyjne, a także ustanowione w nich komitety techniczne, muszą zapewnić wyważony udział organizacji konsumenckich i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, zainteresowanych stron działających na rzecz ochrony środowiska, związków zawodowych i MŚP. Aby zagwarantować konstruktywny udział, organy normalizacyjne powinny w jak największym stopniu usunąć bariery finansowe i administracyjne poprzez umożliwienie organizacjom społeczeństwa obywatelskiego, związkom zawodowym i MŚP swobodnego dostępu do działalności normalizacyjnej i udziału w niej. Należy też zapewnić dostępność dla osób z niepełnosprawnościami. Ponadto tym organizacjom należy zaoferować odpowiednie zasoby finansowe, programy budowania zdolności i szkolenia w zakresie normalizacji, aby zwiększyć ich wiedzę techniczną, zarówno na szczeblu europejskim, jak i krajowym. W tym celu należy wdrożyć mechanizmy redystrybucji na rzecz organizacji, o których mowa w załączniku III, opłat wnoszonych za uczestnictwo w organach normalizacyjnych.

4.7. EKES podkreśla, że normalizacja europejska musi pozostać głównym narzędziem pobudzania jednolitego rynku, konkurencyjności przemysłowej i otwartej strategicznej autonomii UE. W ramach przeglądu należy zapewnić skuteczny udział MŚP dzięki uproszczonym procedurom, lepszemu budowaniu zdolności i większej reprezentacji w komitetach technicznych. Normy mogą zapewniać MŚP i całemu jednolitemu rynkowi nadzwyczajne możliwości gospodarcze – nie tylko jako kluczowe narzędzia zapewniania zgodności z przepisami, ale także jako inwestycja na rzecz wzrostu gospodarczego.

4.8. EKES apeluje o przejrzyste procedury normalizacyjne. Informacje o składzie komitetów technicznych w ramach organów normalizacyjnych na szczeblu europejskim i krajowym powinny być publikowane na ich stronach internetowych.

4.9. Ze względu na coraz większe znaczenie norm nieograniczony i bezpłatny dostęp staje się kwestią praworządności i przejrzystości. EKES zaleca, by zagwarantować co najmniej łatwy, bezpłatny i wolny od barier dostęp do odczytu norm oraz wyjaśnić kwestie odpowiedzialności za zapewnienie publicznej dostępności. Jednocześnie trzeba zapewnić stabilność finansową systemu i ochronę praw własności intelektualnej.

4.10. UE powinna dokonać przeglądu swojej międzynarodowej strategii normalizacyjnej, w szczególności w ramach Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej (ISO) i Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (IEC), tak aby normy międzynarodowe nie obniżały unijnych ram bezpieczeństwa, zdrowia i zrównoważonego rozwoju. Powinno to obejmować zapewnienie zgodności norm międzynarodowych z uznanymi na szczeblu międzynarodowym normami pracy oraz ochroną bezpieczeństwa i zdrowia pracowników. UE powinna również zapobiegać wprowadzaniu na jednolity rynek – bez odpowiednich zabezpieczeń – norm niezgodnych z jej wartościami i przepisami. Aby zmniejszyć to ryzyko, rozporządzenie powinno stanowić, że produkt lub usługa mogą być oferowane na rynku wewnętrznym tylko wtedy, gdy są zgodne z normami opracowanymi, poddanymi pod głosowanie i opublikowanymi przez organy normalizacyjne, które przestrzegają rozporządzenia UE w sprawie normalizacji.

5. **Wytyczne dotyczące przeglądu rozporządzenia nr 1025/2012**

5.1. EKES podkreśla, że normy zharmonizowane powinny wspierać techniczne wdrażanie prawodawstwa, przy czym nie mogą stać się narzędziem regulacyjnym. Normy zharmonizowane nie mogą zastępować, podważać ani naruszać przepisów socjalnych czy układów zbiorowych. W związku z tym Komisja Europejska nie powinna – poprzez zlecenie dotyczące normy lub norm europejskich – wpływać na prawo do negocjowania, zawierania i egzekwowania układów zbiorowych ani na prawo do podejmowania akcji protestacyjnych i nie powinna też ingerować w sprawy, które są regulowane w ramach dialogu społecznego na szczeblu europejskim lub krajowym.

5.2. Aby normy zharmonizowane zachowały techniczny charakter, każde zlecenie Komisji Europejskiej dotyczące normy zharmonizowanej powinno zawierać ocenę, czy ma ona wpływ na dialog społeczny, prawa podstawowe lub przepisy socjalne. Ta ocena powinna następnie zostać poddana przeglądowi przez komitet ustanowiony na mocy art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012. Organizacje wymienione w załączniku III powinny być informowane przez ten komitet i mieć możliwość przedstawienia opinii na temat zakresu zlecenia Komisji Europejskiej.

5.3. W kluczowych dziedzinach polityki, takich jak obronność europejska, w których należy analizować uregulowania pod kątem wpływów zewnętrznych i ściśle wprowadzać europejską autonomię strategiczną, Komisja Europejska musi mieć możliwość opracowywania wspólnych specyfikacji zamiast zwracania się do europejskich organów normalizacyjnych o normy europejskie. Komisja Europejska musi zapewnić udział wszystkich zainteresowanych stron w opracowywaniu wspólnych specyfikacji.

5.4. Jakość powinna pozostać ważniejsza od szybkości. Chociaż należy usprawnić procedury poprzez cyfryzację i lepsze planowanie, krótsze terminy nie mogą osłabiać starannych rozważań niezbędnych do opracowania wysokiej jakości norm zgodnych z polityką i wartościami UE. Dlatego nie należy dążyć do szybkości kosztem inkluzywności i konsensusu. Ponadto normy, które mają wpływ na wyposażenie miejsc pracy, systemy cyfrowe lub interakcje między człowiekiem a maszyną, powinny zapewniać pełne uwzględnienie kwestii bezpieczeństwa i zdrowia pracowników oraz ergonomii już na etapie projektowania.

5.5. Inkluzywność należy traktować jako warunek legitymizacji, zapewniający zrównoważony udział przemysłu, w tym MŚP, organizacji konsumenckich i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, zainteresowanych stron działających na rzecz ochrony środowiska i związków zawodowych, i konieczne jest zapewnienie odpowiednich zasobów na ten cel. Trzeba zatem zwiększyć wsparcie finansowe dla organizacji wymienionych w załączniku III oraz zapewnić i utrzymać ich rolę. Europejskie organizacje zainteresowanych stron są kluczowym elementem systemu i należy je chronić, by zapewnić niezbędne demokratyczne mechanizmy kontroli i równowagi oraz propagować wartości UE. Należy dopilnować, aby normy pochodzące ze sfery międzynarodowej i przyjmowane jako normy europejskie nie były sprzeczne z celami UE ani nie podważały polityki czy prawodawstwa UE.

5.6. Aby osiągnąć skuteczną inkluzywność i zapewnić legitymizację systemu normalizacji, należy zmienić art. 6 ust. 1 rozporządzenia („Dostęp MŚP do norm"). Ten ustęp obejmuje obecnie niewyczerpujący, niewiążący wykaz środków, które krajowe jednostki normalizacyjne mogą wprowadzić w celu wspierania inkluzywności, dostępu i skutecznego udziału MŚP w normalizacji na szczeblu krajowym. W praktyce art. 6 ust. 1 doprowadził do tego, że warunki uczestnictwa MŚP nie są równe w państwach członkowskich. Istniejący wykaz środków i wszystkie przepisy go dotyczące powinny być obowiązkowe zarówno dla MŚP, jak i organizacji konsumenckich, zainteresowanych stron działających na rzecz ochrony środowiska i związków zawodowych. Ponadto należy zapewnić i utrzymać rolę tych kategorii zainteresowanych stron na szczeblu europejskim dzięki wykorzystaniu funkcji organizacji wymienionych w załączniku III.

5.7. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej ([6]) EKES zaleca, by zagwarantować co najmniej łatwy, bezpłatny i wolny od barier dostęp do odczytu norm – poprzez łatwo dostępny portal internetowy – oraz wyjaśnić kwestie odpowiedzialności za zapewnienie publicznej dostępności, a także zapewnić stabilność finansową systemu i ochronę praw własności intelektualnej przez europejskie organizacje normalizacyjne.

5.8. Normalizacja powinna przyczyniać się do trwałej konkurencyjności, wspierania innowacji, wydajności i odporności przy jednoczesnym uwzględnieniu aspektów bezpieczeństwa, zdrowia i ochrony środowiska.

5.9. EKES apeluje o zawarcie w zmienionym rozporządzeniu wymogu, by przy opracowywaniu, poddawaniu pod głosowanie i publikowaniu norm, które stają się europejskimi normami zharmonizowanymi, organy normalizacyjne musiały przestrzegać europejskiego rozporządzenia w sprawie normalizacji.

([6]) Trybunał Sprawiedliwości, C-588/21 P (Malamud); C-160/20; C-613/14 (James Elliott).

5.10. Należy wzmocnić monitorowanie i rozliczalność za pośrednictwem jasnych wskaźników dotyczących terminowości, jakości, inkluzywności i wpływu, a także w razie potrzeby – mechanizmów naprawczych. Odpowiednie środki krajowe można by wdrożyć poprzez zmianę art. 6 ust. 3 rozporządzenia i zobowiązanie krajowych organów normalizacyjnych do gromadzenia i udostępniania danych na temat dostępu zainteresowanych stron do normalizacji na szczeblu krajowym i ich udziału w niej.

Bruksela, dnia 29 kwietnia 2026 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Séamus BOLAND